

taget en objektiv Undersøgelse af de i Forslaget nævnte Spørgsmaal. Han fremhævede, at medens tidligere alle var enige om, at Danmark maatte bygge sin Udenrigspolitik paa *Neutralitetspolitikken*, hvilket ogsaa blev udtalt ved Verdenskrigens Udbrud, har der efter Danmarks Tiltræden af Folkenes Forbund og dets Underskrivelse af Kellogg-Pagten rejst sig det Problem, om det tilvante Begreb »Neutralitetspolitik« endnu gælder, eller om den ikke er afløst af en ny international Politik »*Solidaritetspolitikken*«, den Solidaritet, som maa herske mellem Medlemmerne af Folkeforbundet og Underskriverne af Kellogg-Pagten. Det er derfor af Vigtighed at faa klargjort, hvilke Forpligtelser der paahviler Danmark herfra, og hvad der kan kræves af os. Befolkningen har Krav paa at faa »ren Besked gennem en objektiv Undersøgelse af, hvilken Stilling Danmark virkelig har, internationalt set, hvilke Forpligtelser vi har, hvilke Krav man kan stille til os i militær Henseende, eller om man overhovedet kan det, om vi har Ret til den fuldstændige Afrustning, og hvad vi eventuelt skal gøre, naar Krig alligevel udbryder, med Hensyn til Passage gennem Land og gennem vore Farvande.

Det vil ikke være mindre vigtigt, at det ogsaa bliver undersøgt, hvilke juridiske Forpligtelser vi har med Hensyn til økonomiske Sanktioner, saa Befolkningen virkelig faar Klarhed over, om vort Medlemsskab i Folkeforbundet her ikke i Virkeligheden betyder, at den isolerede Stilling, vi kunde indtage i 1914, kan vi aldeles ikke indtage under tilsvarende Forhold i Dag, saa meget mere som enhver let ser, hvorledes Deltagelse i de økonomiske Sanktioner overfor en Fredsbryder kan føre os lige ud i Krig med denne.«

Udenrigsministeren udtalte, at han ikke var uenig i en Del af de Betragtninger om Begivenhedernes og Forholdenes Udvikling, som Christmas Møller havde anstillet, navnlig om Neutralitetspolitikken og Solidaritetspolitikken. »Den almindelige Sætning, at vi ikke alene skal tage Rettighederne, men ogsaa Pligterne, er vi selvfølgelig ogsaa enige i. Den Uenighed, der paa dette Punkt har vist sig at raade i den danske Rigsdag, ved tidligere Lejligheder, har været en Uenighed, som drejede sig om, hvilke Pligter der naturligt fulgte med Rettighederne, og dér er det jo ikke ubekendt, at det ærede Medlem og hans Venner i første Række har interesseret sig for militære Pligter, medens vi i højere Grad har interesseret os for Pligter til at være med i det fremadskridende Arbejde paa sociale og økonomiske Omraader...

Med Hensyn til Mulighederne af under kommende Kampe at bevare en isoleret Stilling er jeg heller ikke uenig i den almindelige Betragtning, som det ærede Medlem anlagde. . .